

DE TOTA LA VIDA

TONI VALL

Periodista
@tonivall

Entre totes les institucions barcelonines autèntiques que encara aguanten l'envestida del temps, el Cinema Maldà és sens dubte una de les imprescindibles. La seva mera existència és, en si mateixa, un petit miracle. Al cor de Ciutat Vella, al carrer del Pi número 5, aguantava com un menhir indestructible els vaivens inexorables de la gentrificació, el turisme desbocat i la destrucció del veïnat. L'únic cinema del centre neuràlgic de Barcelona. Es diu aviat. El Comèdia va tancar fa un parell d'anys i l'Aribau i el Renoir Floridablanca són els únics que l'acompanyen en el seu radi d'influència. I la Filмотeca, esclar, però juga en una altra lliga.

Xavi Escrivà n'és el gerent i programador. Fa trenta-vuit anys que hi va començar a treballar i s'estima les velles parets del Palau Maldà com si fossin casa seva. Amb ell visitem la sala, la taquilla i la cabina de projecció, avui 100% digitalitzada però encara amb una certa aroma de cinema antic, de sala de barri,

La cabina de projecció, avui 100% digitalitzada, encara té una certa aroma de cinema antic, de sala de barri

mil·límetres conservat com si fos un petit museu. De fet, és l'únic cinema de la ciutat que ofereix sessió contínua, és a dir, l'opció de pagar una entrada per veure les quatre pel·lícules diferents que projecta. La memòria dels més grans segur que se'n va fins als programes dobles i triples que els cines de barri feien en els anys de la seva infància. Aquests cinemes ja no existeixen; ja només són un record.

Una cua més que raonable enfila l'emblemàtica escala de pedra que has de pujar per accedir a la sala des del carrer. Són espectadors de dimarts, el dia de la iniciativa del Cine Sènior, en què els més grans de 65 anys paguen dos euros. Una més de les nombroses estratègies de fidelització que el Maldà ha adoptat per marcar perfil propi, perquè no se'l mengessin les multisales: "Som només una sala, però oferim una oferta de films tan àmplia que semblen uns multisales", explica el Xavi. De fet, combinen les segones

QUE DURI PER SEMPRE EL CINEMA MALDÀ



FOTOS: CRISTINA CALDERER

Entre el 2004 i el 2007 va estar tancat a causa d'unes llargues –i molt feixugues– reformes



germans Vilallonga, propietaris de l'edifici, van tornar a contactar amb el Xavi per recomençar el projecte. Ha plogut molt des d'aquell jove que treballava al veí Mobles Maldà i es va enamorar del cinema diferent que es programava en aquell temple de la cinefília.

Avui programen ben bé una quinzena de títols setmanals i també donen cabuda a festivals i certàmens que enriqueixen la personalitat d'agent cultural, divulgador de noves tendències, de joventut, de risc. Tenen el suport fonamental d'Europa Cinemas, del programa Media, dels patrons del cinema i, sobretot, del públic fidel que ve de tota la ciutat i també dels voltants. "Cada any, al final, valorem si continuem o no", explica el Xavi. Però sempre troben motius per continuar. Quina sort i quin privilegi per a Barcelona tenir el Maldà. Quina sort tenim els cinèfils de tenir-lo com a company de viatge. Que duri per sempre.

Avui dia programen ben bé una quinzena de títols setmanals i també donen cabuda a festivals i certàmens